

Wtorek, 15 lutego 2022 r.

P9_TA(2022)0018

Wniosek o uchylenie immunitetu Jörga Meuthena**Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 lutego 2022 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu Jörga Meuthena (2021/2160(IMM))**

(2022/C 342/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek prokuratora w Berlinie o uchylenie immunitetu Jörga Meuthena w związku z postępowaniem przygotowawczym w sprawie o podejrzenie popełnienia przestępstwa, przekazany przez Ministerstwo Sprawiedliwości i Ochrony Konsumentów Republiki Federalnej Niemiec pismem z 16 czerwca 2021 r. i ogłoszony na posiedzeniu plenarnym 5 lipca 2021 r.,
 - po wysłuchaniu wyjaśnień Jörga Meuthena zgodnie z art. 9 ust. 6 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 8 i 9 protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, jak również art. 6 ust. 2 aktu dotyczącego wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich z dnia 20 września 1976 r.,
 - uwzględniając wyroki wydane przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w dniach 21 października 2008 r., 19 marca 2010 r., 6 września 2011 r., 17 stycznia 2013 r. i 19 grudnia 2019 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 46 ust. 2, 3 i 4 ustawy zasadniczej Republiki Federalnej Niemiec oraz art. 192b niemieckiej dyrektywy dotyczącej postępowań karnych i grzywien (*Richtlinien für das Strafverfahren und das Bußgeldverfahren*),
 - uwzględniając art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 oraz art. 9 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A9-0016/2022),
- A. mając na uwadze, że prokurator w Berlinie złożył wniosek o uchylenie immunitetu Jörga Meuthena, posła do Parlamentu Europejskiego wybranego z Republiki Federalnej Niemiec, w celu wszczęcia postępowania karnego na podstawie art. 152 ust. 2 niemieckiego kodeksu postępowania karnego (*Strafprozessordnung*) w sprawie sprzeniewierzenia, tj. przestępstwa w rozumieniu art. 266 kodeksu karnego, oraz w sprawie podejrzenia popełnienia przestępstwa w rozumieniu art. 31 ust. 1 pkt 1 ustawy o partiach politycznych (*Parteiengesetz*);
- B. mając na uwadze, że jako federalny rzecznik partii „Alternatywa dla Niemiec” (AfD) w latach 2016, 2017 i 2018 Jörg Meuthen:
- w sprawozdaniu z działalności AfD za 2016 r. rzekomo przedstawił błędne informacje dotyczące usług o łącznej wartości 89 800 EUR, które miał otrzymać od szwajcarskiej spółki w postaci reklam, plakatów wyborczych, ulotek, plakatów i wykresów na potrzeby swojej kampanii wyborczej jako kandydata AfD w wyborach regionalnych w Badenii-Wirtembergii, które odbyły się 13 marca 2016 r., oraz że nie wskazał ich wyraźnie w sprawozdaniu z działalności AfD za 2016 r. skierowanym do przewodniczącego Bundestagu 21 grudnia 2017 r.,
 - w sprawozdaniu z działalności za 2017 r. rzekomo przedstawił fałszywe lub niekompletne informacje dotyczące różnych form wsparcia na rzecz kampanii wyborczych w związku z wyborami do Landtagu Nadrenii Północnej-Westfalii z 14 maja 2017 r. oraz wyborami do Bundestagu z 24 września 2017 r.,
 - rzekomo przedstawił przewodniczącemu Bundestagu niezgodne z prawdą sprawozdanie z działalności za 2018 r. w związku z wyborami na osiemnastą kadencję Landtagu Bawarii z 14 października 2018 r.;

⁽¹⁾ wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 21 października 2008 r., Marra/De Gregorio i Clemente, C-200/07 i C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579; wyrok Sądu z 19 marca 2010 r., Gollnisch/Parlament, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 6 września 2011 r., Patriciello, C-163/10, ECLI: EU:C:2011:543; wyrok Sądu z 17 stycznia 2013 r., Gollnisch/Parlament, T-346/11 i T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 19 grudnia 2019 r., Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

Wtorek, 15 lutego 2022 r.

- C. mając na uwadze, że Jörg Meuthen został wybrany do Parlamentu Europejskiego ze skutkiem od 8 listopada 2017 r.;
- D. mając na uwadze, że zarzucane czyny nie dotyczą opinii wyrażonej lub głosu oddanego w ramach wykonywania obowiązków posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 9 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej posłowie do Parlamentu Europejskiego korzystają na terytorium swoich państw z immunitetów przyznawanych członkom parlamentu ich państwa;
- F. mając na uwadze, że art. 46 ust. 2, 3 i 4 ustawy zasadniczej Republiki Federalnej Niemiec stanowi:
- „2) Poseł nie może zostać pociągnięty do odpowiedzialności ani zatrzymany za czyn karalny bez zgody Bundestagu, chyba że zostanie ujęty w trakcie popełniania czynu lub w ciągu następnej doby.
 - 3) Zgoda Bundestagu wymagana jest również w celu jakiegokolwiek ograniczenia wolności osobistej posła lub w celu wszczęcia postępowania przeciwko posłowi na mocy art. 18.
 - 4) Na wniosek Bundestagu zostają zawieszane wszelkie postępowania karne przeciwko posłowi lub wszelkie postępowania na mocy art. 18 oraz wszelkie zatrzymania lub inne ograniczenia jego wolności osobistej.”;
- G. mając na uwadze, że art. 192b dyrektywy dotyczącej postępowań karnych i grzywnien reguluje uchylenie immunitetu posła do Parlamentu Europejskiego, a w szczególności jego ust. 1 stanowi, że:
- „1) Posła do Parlamentu Europejskiego z Republiki Federalnej Niemiec chroni immunitet przysługujący posłom do niemieckiego Bundestagu. [...]”;
- H. mając na uwadze, że, z jednej strony, Parlamentu nie można uznawać za sąd, a z drugiej – że posła nie można uznawać za „oskarżonego” w kontekście procedury uchylenia immunitetu ⁽²⁾;
- I. mając na uwadze, że immunitet parlamentarny ma na celu ochronę Parlamentu i jego członków przed postępowaniami sądowymi w związku z działaniami podejmowanymi w ramach wykonywania obowiązków parlamentarnych, których nie można oddzielić od tych obowiązków;
- J. mając na uwadze, że w tym przypadku Parlament nie znalazł dowodów wskazujących na zaistnienie *fumus persecutionis*, czyli okoliczności wskazujących na leżący u podstaw postępowania sądowego zamiar zaszkodzenia działalności politycznej posła, a tym samym Parlamentowi Europejskiemu;
1. podejmuje decyzję o uchyleniu immunitetu Jörga Meuthena;
 2. zobowiązuje swoją przewodniczącą do natychmiastowego przekazania niniejszej decyzji i sprawozdania właściwej komisji władzom Republiki Federalnej Niemiec i Jörgowi Meuthenowi.

⁽²⁾ Wyrok Sądu z dnia 30 kwietnia 2019 r., Briois/Parlament, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.